

Број: 05-05-1-1063-2/13
Сарајево, 21. март 2013. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

22.03.2013	
01/02-05-2-379/13	

S

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор о изручењу између Босне и Херцеговине и Црне Горе. Споразум је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 15. новембра 2012. године у Сарајеву.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA

MFA-BA-MPP
Broj: 08/1-22-45937/12
Datum: 18.03.2013.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
Sarajevo

PRIMLJENO: 21-03-2013 20			
Određena osoba odluka	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	broj priloga
OS	OS-1	1063	

Predmet: Prijedlog odluke o ratifikaciji Ugovora o izručenju između Bosne i Hercegovine i Crne Gore, d o s t a v l j a s e.

U prilogu dostavljamo Prijedlog odluke o ratifikaciji Ugovora o izručenju između Bosne i Hercegovine i Crne Gore, potpisanog u Sarajevu 15. novembra 2012. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom i crnogorskom jeziku.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 41. sjednici, održanoj 07.03. 2013. godine, utvrdilo Prijedlog odluke o ratifikaciji predmetnog Ugovora.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da donese Odluku o ratifikaciji Ugovora o izručenju između Bosne i Hercegovine i Crne Gore.

S poštovanjem,

MINISTAR

dr. Zlatko Lagumdžija

**УГОВОР О ИЗРУЧЕЊУ
ИЗМЕЂУ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
И
ЦРНЕ ГОРЕ**

Босна и Херцеговина и Црна Гора (у даљњем тексту: државе уговорнице);

свјесне потребе даљњег унапрјеђења међусобне сарадње у области правосуђа;

узимајући у обзир опасност и важност борбе против организованог криминала, корупције и других тешких кривичних дјела, као и потребу за ефикасном међусобном сарадњом;

државе уговорнице договориле су се да закључе овај уговор.

Обавеза изручења

Члан 1.

Државе уговорнице се обавезују да ће под условима предвиђеним овим Уговором, на молбу, једна другој изручивати лица која се у држави која тражи изручење (у даљем тексту: држава молитељица) гоне због кривичног дјела или се траже ради извршења казне затвора или друге мјере која укључује лишење слободе, у складу са правом држава уговорница.

Начин комуникације

Члан 2.

(1) Надлежни органи држава уговорница код примјене овог Уговора комуницирају писаним путем, и то преко министарстава надлежних за послове правосуђа.

(2) Дипломатски пут комуникације овим није искључен, ако за то постоје оправдани разлози.

(3) У хитним случајевима, замолнице и обавјештења према овом Уговору могу се достављати преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Језик и легализација

Члан 3.

(1) Молбе које се подносе и документација коју треба доставити према одредбама овог Уговора, састављају се на језику државе молитељице.

(2) Легализација исправа из става (1) овога члана није потребна.

Документација

Члан 4.

Уз молбу за изручење држава молитељица треба да приложи:

- 1) средства за утврђивање идентитета лица чије се изручење тражи (тачан опис, фотографије, отисци прстију и сл.);
- 2) потврду или друге податке о држављанству лица чије се изручење тражи;
- 3) оптужницу или пресуду или одлуку о спровођењу истраге или који други акт једнак овој одлуци, одлуку о притвору, у изворнику или овјереном пријепису, у коме треба да је назначено име и презиме лица чије се изручење тражи и остали подаци потребни за утврђивање његовог идентитета, чињенични опис дјела и законски назив кривичног дјела;
- 4) извод из текста законских одредби које ће се примјенити или су примјењене према лицу чије се изручење тражи, због дјела поводом кога се тражи изручење;
- 5) податке о дужини кривичне санкције када се ради о изручењу лица ради издржавања остатка кривичне санкције.

Допуна документације

Члан 5.

- (1) Ако су подаци и документација које је доставила држава молитељица недовољни за доношење одлуке државе од које се тражи изручење (у даљњем тексту: замољена држава) на основу овог Уговора, замољена држава може да тражи допунска обавјештења и документацију и да одреди примјерен рок за њихово достављање, који не може бити дужи од 30 дана.
- (2) Рок из става (1) овог члана може се на образложени приједлог продужити за још 15 дана.
- (3) Ако држава молила у роковима предвиђеним у ставовима (1) и (2) овог члана не достави допунске податке и документацију, замољена држава ће одмах обуставити поступак изручења и лице чије се изручење тражи пустити на слободу.

Кривична дјела за која се дозвољава изручење

Члан 6.

- (1) Изручење ради кривичног гоњења дозволиће се само за кривично дјело за које је, како према праву државе молитељице, тако и према праву замољене државе, прописана казна затвора или мјера која укључује одузимање слободе у трајању од најмање једне године.
- (2) Изручење ради извршења правноснажно изречене казне затвора или мјере која укључује лишење слободе, дозволит ће се само за кривична дјела која су кажњива према праву обје државе уговорнице и ако трајање казне затвора или мјере која укључује лишење слободе или њихов остаток који се треба извршити, износи најмање четири мјесеца.
- (3) Ако се молба за изручење односи на више кривичних дјела која су по праву државе молитељице као и по праву замољене државе кажњива казном затвора

или мјером која укључује одузимање слободе, али нека од њих не испуњавају услове у погледу висине кривичне санкције прописане у ставовима (1) и (2) овог члана, изручење се може дозволити и за та кривична дјела.

**Кривична дјела за која се дозвољава изручење
властитих држављана**

Члан 7.

(1) Изручење властитих држављана због кривичног гоњења дозволит ће се ако су испуњени услови прописани овим Уговором само за кривична дјела организованог криминала и корупције и кривично дјело прање новца, за која је према праву обје државе уговорнице прописана казна затвора или мјера која подразумијева лишење слободе у трајању од четири године или тежа казна, која су као таква предвиђена домаћим законодавствима држава уговорница.

(2) Изручење властитих држављана због кривичног гоњења ће се дозволити ако су испуњени услови прописани овим Уговором и за остала тешка кривична дјела, односно тешке облике кривичних дјела за која је према праву обје државе уговорнице прописана казна затвора у трајању од најмање пет година или тежа казна, односно мјера која укључује лишење слободе, осим за кривична дјела против човјечности и других добара заштићених међународним правом.

(3) Изручење властитих држављана ради извршења правноснажно изречене казне затвора или мјере која укључује лишење слободе дозволит ће се, за кривична дјела из ставова (1) и (2) овог члана и ако изречена казна затвора или мјера која укључује лишење слободе, односно њихов остатак који треба да се изврши, износи најмање двије године.

(4) Изручење властитих држављана за кривична дјела из ставова (1) и (2) овог члана дозволит ће се само за кривична дјела извршена после потписивања овог уговора.

**Одбијање изручења због азила или
међународно правних обавеза**

Члан 8.

Изручење се неће дозволити:

- 1) ако лице чије се изручење тражи ужива азил на територији замољене државе;
- 2) ако би изручење било у супротности са обавезама замољене државе које произилазе из мултилатералних уговора који је обавезују.

Начело не бис ин идем

Члан 9.

(1) Изручење се неће дозволити ако се тражи због дјела за које је лице чије се изручење тражи у замољеној држави већ правноснажно осуђено или ослобођено, или је против њега кривични поступак правноснажно обустављен, или је оптужба против њега правноснажно одбијена.

(2) Изручење се неће дозволити ако се тражи због дјела за које је лице чије се изручење тражи правноснажно осуђено или ослобођено у трећој држави, а изречена кривична санкција извршена или опроштена или је неизвршени дио санкције опроштен или је према праву треће државе наступила застарјелост извршења кривичне санкције.

Застарјелост

Члан 10.

Изручење се неће дозволити ако је кривично гоњење или извршење кривичне санкције застарјело према праву једне од држава уговорница.

Обострана кажњивост

Члан 11.

Изручење се неће дозволити ако се тражи због радње која није кривично дјело према праву једне од држава уговорница.

Кривично гоњење због истог дјела у замољеној држави

Члан 12.

Изручење се може одбити ако се лице чије се изручење тражи, због истог кривичног дјела кривично гони у замољеној држави.

Начело територијалности

Члан 13.

(1) Изручење се може одбити ако се тражи због кривичног дјела које је у цјелости или дјелимично извршено на територији замољене државе.

(2) Изручење се може одбити ако се тражи због кривичног дјела почињеног ван територија држава уговорница, и ако право замољене државе не дозвољава кривично гоњење за исто кривично дјело почињено ван њене територије.

Осуда у одсуству

Члан 14.

Ако је лице чије се изручење тражи правноснажно осуђено у одсуству, изручење ће се дозволити само ако држава молитељица да гаранције да ће кривични поступак послуже изручења поново провести у присуству изрученог лица.

Извршење казне у замољеној држави

Члан 15.

(1) Ако држава уговорница прими захтјев друге државе уговорнице за изручење лица које је њен држављанин у сврху извршења казне затвора или друге мјере која укључује лишење слободе, она ће одмах по одређивању притвора у поступку изручења то лице поучити о могућности издржавања казне затвора или друге мјере која подразумијева лишење слободе у држави чији је држављанин.

(2) Ако се лице из става (1) овог члана с тим сагласи, те ако су испуњени остали услови предвиђени овим Уговором, држава уговорница која је примила захтјев за привремено притварања у сврху изручења или захтјев за изручење обавијестиће другу државу уговорницу у року не дужем од 10 дана, да може поднијети замолницу за преузимање извршења казне или друге мјере која подразумијева лишење слободе.

(3) Ако друга држава уговорница не поднесе замолницу за преузимање извршења у року из става (2) овог члана, против траженог лица провест ће се поступак изручења.

(4) Ако друга држава уговорница поднесе замолницу за преузимање извршења, замољена држава одлучује по тој замолници у складу са условима прописаним за признавање и извршење судских одлука у кривичним стварима, а захтјев за изручење ће се сматрати захтјевом за привремено притварање лица у циљу обезбјеђења његовог присуства до правоснажног окончања поступка преузимања и извршења судске одлуке.

Одлагање изручења и привремено изручење

Члан 16.

(1) Ако се против лица чије се изручење тражи, у замољеној држави води кривични поступак, или је у тој држави осуђено због неког другог кривичног дјела, а не оног које је предмет изручења, изручење се може одложити док се тај поступак не оконча, а у случају осуде - док се кривична санкција не изврши.

(2) Ако би због одлагања изручења из става (1) овог члана у држави молитељици кривично гоњење могло да застари, или би његов ток био озбиљно ометен, може се, на образложено тражење државе молитељице, дозволити привремено изручење ради вођења кривичног поступка, под условом да изручено лице буде враћено пошто се обаве хитне процесне радње због којих је одобрено привремено изручење.

(3) Држава молитељица мора привремено изручено лице, за вријеме боравка на њеној територији, држати у притвору. Вријеме проведено у притвору, од дана када привремено изручено лице напусти територију замољене државе до дана када се на њену територију врати, урачунава се у кривичну санкцију која ће бити изречена или извршена у замољеној држави.

Више молби за изручење

Члан 17.

(1) Ако више држава тражи изручење истог лица због истог или различитих кривичних дјела, замољена држава ће донијети одлуку којој ће држави дозволити изручење, узимајући у обзир све околности случаја, а посебно тежину извршених кривичних дјела, вријеме подношења захтјева за изручење, мјесто извршења кривичних дјела, држављанство лица и могућност његовог даљњег изручења у другу државу.

(2) Замољена држава о одлуци из става (1) овог члана, обавијештава остале државе молитељице и истовремено може да сагласност држави молитељици којој је одобрено изручење, да лице може евентуално даље изручити некој од других држава, које су такође тражиле изручење.

Притвор у поступку изручења

Члан 18.

Ако су испуњени формални услови за изручење, замољена држава уговорница након пријема молбе за изручење може, у складу са својим законодавством, лицу одредити притвор, осим ако изручење очигледно није дозвољено.

Привремено притварање

Члан 19.

(1) У хитним случајевима, на изричит захтјев министарства надлежног за послове правосуђа државе молитељице, надлежни орган замољене државе може привремено притворити лице и прије пријема молбе за изручење. У захтјеву се наводи да постоји намјера да се поднесе молба за изручење, као и подаци о кривичном дјелу због којег се тражи изручење, вријеме и мјесто његовог извршења, податке о прописаној или изреченој санкцији, односно њеном остатку, опис лица чије ће се изручење тражити, као и други подаци на основу којих се може утврдити његов идентитет, ако је то могуће.

(2) Захтјев из става (1) овог члана може се прослиједити путем Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

(3) Међународна потјерница се сматра захтјевом за привремено притварање.

(4) О томе да је притворила лице у складу са одредбом става (1) овог члана, замољена страна мора без одлагања обавијестити страну молитељицу.

(5) Привремени притвор ће се укинути ако молба за изручење и документација наведена у члану 4. овог Уговора не буду достављени замољеној држави у року од 18 дана од дана притварања. Притвор се, на образложени захтјев државе молитељице, може продужити, али ни у ком случају не може прећи 40 дана од дана притварања.

(6) Пуштање на слободу, не спријечава поновно притварање лица, ако молба за изручење буде касније достављена.

Одлука о молби за изручење

Члан 20.

- (1) Замољена држава ће о молби за изручење што прије донијети одлуку и о тој одлуци обавијестити државу молитељицу.
- (2) Свако потпуно или дјелимично одбијање молбе за изручење ће бити образложено.

Поједностављено изручење

Члан 21.

- (1) Замољена држава може да лице чије се изручење, односно привремено притварање ради изручења захтјева, изручи по поједностављеном поступку, ако оно пред надлежним судом замољене државе изричито изјави да је сагласно са оваквим начином изручења и ако буду испуњене претпоставке за изручење.
- (2) Сагласност из става (1) овог члана је неопозива.
- (3) У случају поједностављеног изручења, није потребно подношење молбе за изручење са документацијом, међутим, замољена држава, уколико сматра да је то неопходно, може да затражи одређене податке и документе од државе молитељице.
- (4) Изручење по поједностављеном поступку има дејство изручења у редовном поступку.

Начело специјалности

Члан 22.

- (1) Изручено лице не може бити кривично гоњено, подвргнуто извршењу казне или било којој другој мјери ограничења слободе или изручено трећој држави, за било које кривично дјело извршено прије изручења, а које није предмет изручења.
- (2) Према изрученом лицу не смије се извршити тежа казна од оне на коју је осуђено.
- (3) Услови из става (1) овог члана неће се примјенити:
 - 1) ако се изручено лице изричито одрекло гаранције из става (1) овог члана;
 - 2) ако изручено лице, иако је имало могућности, није у року од 45 дана од дана његовог коначног пуштања на слободу, напустило територију државе уговорнице којој је било предато, или, ако се послје пуштања те територије, на њу поново вратило;
 - 3) ако држава која је изручила лице да сагласност, у ком циљу се подноси молба са прилозима наведеним у члану 4. овог уговора и судски записник са изјавом изрученог лица. Замољена држава даће сагласност ако су у конкретном случају испуњени услови за изручење по овом Уговору.

(4) Одррицање од начела специјалности утврђује се на начин из којег се види да га је лице дало добровољно и уз пуну свјесност посљедица. У ту сврху лице лишено слободе има право на заступника.

Урачунавање притвора у санкцију Члан 23.

Ако је изручено лице у држави уговорници било притворено због кривичног дјела због којег је изручено, вријеме проведено у притвору урачунаће му се у кривичну санкцију.

Предаја лица чије је изручење одобрено Члан 24.

(1) Ако се изручење одобри, замољена држава ће држави молитељници саопштити мјесто и вријеме предаје и колико је тражено лице провело у притвору у оквиру поступка изручења.

(2) Лице чије је изручење дозвољено може се пустити на слободу ако га надлежни орган државе молитељице не преузме у року од 10 дана од дана утврђеног за предају.

(3) Ако предаја лица чије је изручење дозвољено није могућа због ванредних околности, држава уговорница на чијој су страни ове околности настале ће о томе обавијестити другу државу ради постизања договора о новом времену предаје.

Поновна молба за изручење Члан 25.

Ако изручено лице на било који начин избјегне кривично гоњење или извршење казне, а нађе се на територији замољене државе, моћи ће да буде изручено на поновљени захтјев. У том случају није потребно да уз захтјев буду приложена документа из члана 4. овог Уговора, ако су још увијек на располагању замољеној држави.

Предаја предмета Члан 26.

(1) Предмети, писмена или списи, могу се заплијенити и предати другој држави уговорници у складу са законом замољене државе, ако о томе постоји захтјев и одлука надлежног органа државе молитељице.

(2) Замољена страна уговорница може да одложи предају предмета, писмена или списа, ако су јој потребни у другом кривичном поступку који је у току.

(3) Држава молитељица ће вратити предмете, писмена или списе, замољеној држави уговорници, након окончања поступка за који су били тражени, уколико се замољена држава тог не одрекне.

Предаја лица и предмета

Члан 27.

(1) Ако се одобри изручење лица, замољена држава ће, и без посебне молбе, држави молитељици доставити предмете:

- 1) који се могу употребити као доказно средство;
- 2) које је лице, које се изручује, стекло извршењем кривичног дјела или уновчавањем предмета који потичу од извршења кривичног дјела.

(2) Ако изручење које би по овом уговору било дозвољено није могуће јер је лице које би требало изручити умрло или побјегло, или га није могуће пронаћи на територији замољене државе, предаја предмета ће се и поред тога дозволити.

(3) Права замољене државе или трећих лица на предмете из става (1) овог члана остају недирнута. Ако постоје таква права, страна молитељица ће предмете, по окончању поступка, што прије и бесплатно вратити замољеној држави. Ако би таква права била повријеђена предајом, предаја се неће дозволити.

(4) Предаја предмета се обавља према праву замољене државе, с тим да се не примјењују прописи о увозу и извозу роба и стране валуте.

(5) Предаја предмета ради враћања оштећеном може се извршити уз сагласност друге државе уговорнице и прије него што је дозвољено изручење, ако је лице које се изручује сагласно да се предмети непосредно врате оштећеном.

Примјена процесног права и обавјештења

Члан 28.

(1) Ако овим Уговором није другачије одређено, на поступак у вези са изручењем и на притвор на територији замољене државе, примјењују се прописи замољене државе.

(2) Ако се лице изручује ради кривичног гоњења, држава молитељица ће обавијестити замољену државу о исходу кривичног поступка и доставити јој правноснажну одлуку.

Транзит

Члан 29.

(1) Транзит лица које треба да изручи трећа држава једној држави уговорници, преко територије друге државе уговорнице, биће одобрен, ако овим Уговором није другачије одређено, под истим условима као изручење.

(2) Молба за транзит преко територије стране уговорнице треба да садржи документацију из члана 4. овог Уговора и по истој замољена страна поступа у што краћем року.

(3) Замољена држава може да одбије молбу за транзит преко своје територије ако се ради о лицу против којег се у тој држави води кривични поступак или је

против њега изречена осуђујућа пресуда која није извршена или ако би транзит могао да нанесе штету интересима те стране.

(4) Замољена држава ће одбити молбу за транзит преко своје територије властитих држављана, осим ако трећа држава изручује та лица држави уговорници која је поднијела молбу за транзит за кривична дјела за која се одобрава изручење властитих држављана из члана 7. овог Уговора.

(5) У току транзита замољена држава ће лице које се спроводи држати у притвору.

Трошкови

Члан 30.

(1) Трошкове изручења сноси држава уговорница, на чијој су територији настали.

(2) Трошкове транзита сноси држава молитељица.

(3) Трошкове пријезова авионом сноси држава која је такав пријевоз предложила.

Завршне одредбе

Члан 31.

Спорна питања у вези са примјеном овог Уговора, стране уговорнице ће рјешавати дипломатским путем.

Члан 32.

(1) Овај Уговор подлијеже потврђивању.

(2) Уговор ће се привремено примјењивати од дана потписивања. Привремена примјена Уговора престаје даном ступања на снагу Уговора или 30 дана након пријема обавијештења једне од држава уговорница којим обавијештава другу државу уговорницу о својој намјери да откаже примјену овог Уговора.

(3) Уговор ступа на снагу даном пријема посљедње дипломатске ноте којима се државе уговорнице узајамно обавијештавају о проведеном поступку потврђивања у складу са њиховим законодавством.

Овај Уговор је сачињен у Подгорици дана 15. новембра 2012. године, у два оригинална примјерка, на службеним језицима Босне и Херцеговине (српском језику, босанском језику и хрватском језику), и на црногорском језику с тим да су оба текста подједнако вјеродостојна.

ЗА БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

ЗА ЦРНУ ГОРУ

Бариша Чолак, с.р.

Душко Марковић, с.р.